

ninger udtalte lige fra vort Forfatningslivs Begyndelse og gentagne adskillige Gange i Tidens Løb, men vi dog ere blevne staaende ved den Ordning, vi alle kende, Statsrevisionen vedrørende, da turde det være, at Grunden er, at Statsrevisionen alligevel har vist sig ikke at være uhensigtsmæssig. Imidlertid erkender jeg gerne, at der kan være Omraader — det skal jeg senere komme til at omtale — hvor det kunde være rigtigt at tilstræbe et Supplement, der kunde udfylde Statsrevisionens Virksomhed. Naar det ærede Medlem saa yderligere begrundede sit Forslag med forskellige Eksempler, forekommer det mig, at de væsentligste af dem kunde siges at være af storpolitisk Natur, og derfor ikke at spille saa stor en Rolle ved Spørgsmaalet om de forskellige Midlers Anvendelse eller Statsrevisionens Stilling til disse. De andre Eksempler, der nævntes af den ærede Forslagsstiller, og som havde en regnskabsmæssig Karakter, forekom mig at være temmelig ubetydelige, saaledes naar han nævnte, hvorledes nogle Bestillingsmænd under Ministeriet paa en ikke ganske regelmæssig Maade havde modtaget af Understøttelseskassen Tillæg til deres Lønning, saa er det en Uregelmæssighed, som jeg fuldt vel kender, og som nu bliver rettet, men det er dog et Spørgsmaal af ganske ringe Betydning. Som jeg sagde, erkender jeg, at der kan være Omraader, hvor der kan trænges til et Supplement for Statsrevisionen. Gennem min mangeaarige Virksomhed som Statsrevisor har jeg følt Trang til et saadant Supplement, naar vi stode over for Udførelsen af store og for Resten ogsaa over for mindre offentlige Arbejder. Vi have nu i de sidste Dage drøftet nogle Spørgsmaal, der kunne bringe os til at tænke paa, hvorledes vi staa over for Udførelsen af forskellige enten helt eller halvt offentlige Arbejder. Her er Forholdet dette, at Autoriteterne som Regel indgaa til de respektive Ministerier med deres Planer, Tegninger, Overlag osv. til de Arbejder, der skulle udføres. Gennem Ministerierne komme disse Oplysninger til Rigsdagens arbejdende Udvalgs Kundskab, hvorefter Bevillingen gives. Derefter foranlediger Ministeriet, at man skrider til Udførelsen af de planlagte Arbejder, men hvorvidt man udfører netop de Arbejder, der have været planlagte, eller paa Basis af hvilke Rigsdagen har givet sin Bevilling, eller Arbejdet maaske endogsaa bliver udført i en meget forskellig Retning, det er Revisionen ganske ude af Stand til at kunne kontrollere. Det eneste, den kan kontrollere, er

Beløbets Anvendelse, og jo større Arbejdet er, desto mere summarisk ere de Oplysninger, der tilgaa Statsrevisionen, og desto mindre er den i Stand til at danne sig en Mening om, hvorvidt man har holdt sig de til Grund liggende Planer efterrettelig eller ikke. Her skal jeg indrømme, at der er et svagt Punkt i vor økonomiske Ordning her i Landet, et Punkt, man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg kan ikke lade være at fremdrage, naar jeg nu omtaler dette, at vi her i Folketinget i de senere Aar have haft liggende for os Lovforslag, fremlagte fra Regeringens Side om Bygningsvæsen, og vi have ligeledes for Tiden foreliggende for os, fremlagt af Regeringen, Forslag til Vandbygningsvæsenets Ordning. Men hidtil har dette Ting ikke optaget disse Spørgsmaal til en virkelig Behandling, og jeg har en Formodning om, at vi her inden for disse Vægge, og det gælder maaske ogsaa det andet Ting, raade over alt for faa sagkyndige Kræfter til virkelig at behandle disse Spørgsmaal. Vi ere temmelig blottede for Kundskaber i Retning af, hvorledes disse Opgaver bør behandles. Naar vi staa over for Spørgsmaalet om offentlige Arbejder, ere vi slet udrustede til at udøve den Kritik og til at foretage den Kontrol, som er nødvendig, naar vi ville sikre os, at de lagte Planer blive fulgte, og at der ikke ødsles eller anvendes Flothed med de Midler, som Statskassen stiller til Raadighed til saadanne Arbejders Udførelse. Se vi, hvad der udføres rundt omkring i Landet paa mange Omraader — Helsingør Banegaard f. Eks. og andre Banegaarde og forskellige andre Bygninger — turde det være, at havde man paa Forhaand været klar over, hvad der blev udført for de Midler, der bleve stillede til Raadighed, vilde man have anvendt mere Kritik paa de foreliggende Planer og Overslag, end man har anvendt. Jeg tror derfor, at kunde der gøres noget i den Retning, hvorved Lovgivningsmagten, specielt dette Ting, udrustede sig med Midler til at øve en saadan Kontrol som den, jeg her har udtalt mig for, og anser for nødvendig, vilde det være et økonomisk Foretagende af Betydning. Jeg er tilbøjelig til at mene, at de Kapitaler, der unyttig anvendes i Aarens Løb, ere meget-betydelige.

Jeg skal ikke gaa videre i mine Udtalelser over for det her foreliggende Spørgsmaal. Jeg skal kun i Overensstemmelse med, hvad jeg udtalte ved Behandlingen af en anden Sag for et Par Dage siden, sige, at skønt jeg er i Tvivl om, hvorvidt det er